

## POSTANOWIENIE

8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 8 listopada 2023 r. w Warszawie  
zażalenia G.K., M.K. i B.B.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 24 lutego 2023 r., III CZ 385/22,

w sprawie z powództwa M.M., G.K., G.M., M.K. i B.B

przeciwko K.Z.

o zapłatę,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną pozwanej K.Z. od wyroku tego Sądu z 3 grudnia 2021 r., wskazując, że wartością przedmiotu zaskarżenia, podlegającą ocenie ze względu na dopuszczalność skargi kasacyjnej, przewidzianą w art. 398<sup>2</sup> § 1 k.p.c., nie jest wskazana przez skarżącą suma 142 254 zł, lecz składające się nią kwoty dochodzone przez każdego z powodów, tj. M.M. – 35 563,50 zł, G.M. – 35 563,50 zł, B.B. – 35 563,50 zł, G.K. -17 781,75 zł i M.K. – 17 781,75 zł.

Na skutek zażalenia pozwanej, postanowieniem z 24 lutego 2023 r. Sąd Najwyższy: uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w części odrzucającej skargę kasacyjną powodów G.M. i M.M. (punkt 1); oddalił zażalenie w pozostałej części (punkt 2); zasądził od powodów G.K., B.B. i M.K. na rzecz pozwanej kwoty po 450

zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego, a w pozostałym zakresie rozstrzygnięcie o tych kosztach pozostawił do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (punkt 3).

Sąd Najwyższy wskazał, że Sąd Okręgowy błędnie określił wartość przedmiotu zaskarżenia wobec małżonków M.M. i G.M., co skutkowało bezzasadnym odrzuceniem skargi kasacyjnej w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego tych powodów. Wartość przedmiotu zaskarżenia w przypadku współuczestników jednolitych podlega bowiem sumowaniu, co daje łącznie 71 127 zł i czyni w tym zakresie skargę kasacyjną dopuszczalną. Natomiast ocena Sądu Okręgowego co do wartości przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do pozostałych powodów i wynikająca z niej konieczność odrzucenia skargi kasacyjnej nie budzi zastrzeżeń.

Powodowie G.K., B.B. i M.K. wnieśli zażalenie, w którym zaskarżyli postanowienie Sądu Najwyższego w zakresie punktu trzeciego. Zarzucili naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące nieuprawnionym obciążeniem przez Sąd Najwyższy powodów G.K., B.B. i M.K. kwotami po 450 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w sytuacji, gdy zażalenie strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego z 22 marca 2022 r. zostało oddalone w pkt. 2.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 394<sup>1</sup> § 1 i 1<sup>1</sup> k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Katalog rozstrzygnięć zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego ma charakter zamknięty (zob. postanowienia SN: z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17, z 28 sierpnia 2020 r., I CSK 799/19, z 15 kwietnia 2021 r., V CSK 431/19 i z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20) i nie obejmuje on postanowienia o kosztach postępowania zażaleniowego wydanego w

związku z wniesieniem zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Z tych względów, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

a.g.

[ms]